

MONTSE LLUSSÀ | Component del grup Montse&Joe Transfer

“Aquesta professió té 2 cares, com un disc: l'esforç de l'assaig i l'alegria de l'aplaudiment”

Llussà (els Alamús, 1961) junt amb el seu marit, Josep Piñol, han estat els fundadors i l'*anima mater* del conegut grup musical Montse&Joe Transfer, que durant 33 anys han estat una de les bandes més prestigioses de Lleida. Han actuat des de petites festes familiars i festes majors a grans fites, com el Xè Aniversari de la revista *Marie Claire*, al Maremàgnum, Montjuïc, Marbella o Madrid. Amb diversos cedés enregistrats, han decidit enguany deixar les actuacions i començar una nova etapa vital.

més nivell, la revista *Marie Claire*...

Heu anat canviant de components.

La trajectòria vital i professional de cadascú feia fluctuar els components. Els fixes hem estat el Josep i jo.

Vau formar l'orquestra Volcan el 1991.

Compaginàvem les dues formacions. Quan vaig tenir el meu fill vam trobar-nos amb la dificultat de ser en les dues orquestres i complint rutes maratòniques.

El seu fill també ha format part de Montse&Joe.

Durant set anys –que vam ser quintet– també va ser-hi el meu fill Xavier, que va acabar la carrera de música al Liceu, a Barcelona. Ara ha plegat per fer un grup amb la seva nòvia...

Per què plegueu?

(somriu) Ens ha costat molt la decisió. El Josep pensa que ara, que encara som joves i podem gaudir de la vida, és un bon moment. Vaig haver de reflexionar-ho: tota la vida hem fet això. Però cada any fem 180 o 190 bolos. Aquesta professió té la cara A a i la B, com un disc: molts assajos i esforç, però després veus l'alegria i sents els aplaudiments. Aquest ha estat el motor que ens ha fet moure.

Què fara ara?

Penso dedicar-me al voluntariat. De fet, he dedicat la vida a alegrar la dels altres.

Com va néixer el grup?

El Josep i jo ens coneixíem d'altres formacions musicals i el 1983 vam decidir unir-nos per formar un duet; a Lleida, formacions de dues persones no n'hi havia, i vam voler provar. Vam debutar la Nit de Cap d'Any a Bellví.

I va funcionar.

Tothom s'ho va passar molt bé. Vam començar a actuar en casaments, castanyades, petites festes... i, poc a poc, ens anàvem donant a conèixer. Cinc anys més tard, per condicions comercials vam passar a ser quatre.

Una formació amb 2 noies i dos nois.

No era gaire freqüent. Van començar a contractar-nos en convencions a Barcelona, festes de

Penso dedicar-me al voluntariat. De fet, he dedicat la meua vida a alegrar la dels altres!